

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XVI. évfolyam 12. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2021. december

- Lábnyomok
- Téli napforduló
- Madarakat gyógyítunk
- Számadás 2021

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKÖSSZE.HU

Támogatás merítke:
500 Ft/hívás vagy sms

Kedves Olvasóink! Ünnepe lesz megint. Eltelt egy újabb év. Kaptunk tőle mindent, is. Szomorúságot, boldogságot, félelmet, reményt, hitet, csodát, halált. És lábnymokat. A röpde sáros talajára, a kórterem frissen takarított gyantapadlójára, jutott belőlük a kórházfolyosóra, a recepcióra, az ölyvkertbe, a gólyakertbe. A szívünkbe. Minden egyes lábnymhoz külön kis történet tartozik, egy aprócska sorsmorzsa, néha szinte mese. Sokan gyorsan csak felnőttek a kezeink között, néhány liter liszt-kukac, némi csivitelés, puszi-pá, köszö. Volt, aki csak aludt egyet az agyarázkódásra, hálásan pillogott az összkomfortért és elillant. Néhány történettel viszont, sajnos együtt jár a rengetegszer, már csak magunkban, némán feltett kérdés: Az éjszakát vajon túléli-e? Könnyebb úgy, ha nem mondjuk ki hangosan. Pillantásokból is értjük egymást, és a szavaknak ilyen esetben súlya van. Ne halljon a madár semmi hangot, van baja épp elég. Megfogtuk, megvizsgáltuk, megszűrtük, bekötöttük. Most még pár falatot egyen, azután sötétben, nyuga-

lomban pihenjen szegény. A holnapi műtét majd megadja a gyógyulást, a reményt! És hirtelen jön egy üzenet, Anyukám is, Apukám is beteg. Unokanővérem lakik a legközelebb, rohan a gyorstesztel. Azután öcsém felesége is kocsiba ugrik, neki hosszabb a táv, de ő is ott van délután. Én 500 km-re tőlük sírva rágom a körmömet. Gyorsteszt pozitív, Covid. Telefon az orvos asszisztensnek, orvos hetek óta nincs. Betegszabadságon van, a helyére senkit nem találtak. Lejelenti majd, kijön a tesztautó egy napon, addig vitaminok. Manapság a háziorvos már nem alap, pedig nem falu a helyszín, hanem város. / Tovább ezt inkább nem kommentálok. / A napok telnek, tesztautó sehol, Apa felkelni, ébren lenni sem tud, lázas, amikor fent van, majd megfullad, úgy köhög. Anya „bírja”, ő ilyen. Az utolsó lélegzetével is azt mondaná: Moncsa! Én jól vagyok! És várnak. A teszt-autóra, a Pcr- mintavételre,

amitől meg nem gyógyulnak, de karanténba kerülnek. Mert azt mondták nekik várni kell, majd odaér. Valaki.....valamikor. Közben már egy falat sem megy le a torkukon, vihet a kapuba bárki bármit. Egy emberként rettegünk mindannyian. Telefonálni nem merek, félek az a hang, amit hallok, már nem Anya lesz. Messze üzenetet küldeni könnyebb, nem hallja a félelmet, hogy napok óta nem alszom, mint ahogy ő se. Csak öleljük egymást a 6 éves lányommal és azt mantrázzuk hangosan: Mama vasból van, Papa kőből van. Túlélük, erősek, meggyógyulnak. Senkinek nem kívánom ezt, soha. Amikor csak egy valamit érez az ember, mégpedig azt, hogy **nem tud tenni a világon semmit!** Ilyenkor nincs csoda. Kétségbeesetten telefonálgatunk, minden orvost felhívunk, akit ismerünk. Valaki segítsen, mondjon valamit, bármit, csak maradjanak meg Ők nekünk. Az nem lehet, hogy Anya és Apa többé ne sározza össze a frissen felmosott konyhakövet. A lábnymok kellenek! Kedves Olvasóink! Ezt kívánom mindenkinek Karácsonyra! Lábnymokat a szépen kitakarított házakba, lakásokba, maszatos kéznyomokat, morzsás tányérokra, szeretetet, szívből jövő kacagást, rendtelenséget. Ahol mindez megvan, ott van az Élet! Boldog Ünnepeket!

Németh Mónika

Téli napforduló - A fény újjászületése Karácsony

Közeleg a téli napforduló ünnepe, amely a keleti pusztai népeknél, így őseinknél is, a legkiemelkedőbb örömnapp volt. A kínai krónikák, már a hunok esetében is feljegyezték a sötétség fordulójának megünneplését. A turáni népek hitvilágában ez a nap a megújulást az újjászületést is jelképezte. A sötétség átfordulását a világosságba: kara csun (azaz karácsony) ünnepe.

A régi magyarság a téli napfordulókora nemzeti összetartozását is ünnepelte, az évnek ezen a kitüntetett pontján önazonosságának megőrzése és megerősítése nagyobb hangsúlyt kapott a szokásosnál.

A sztyeppe lovassomád népek hitvilágában, így a magyarokéban is nagyon fontos szerepet játszott a "Téli napforduló" megünneplése. Az év legrövidebb napja (december 21.) és ebből adódóan az év leghosszabb éjszakája ekkor van. Valószínűleg az ősi magyar neve a "kara csun" volt. A "kara" - feketét, sötétet jelent a türk nyelvekben és feltehetően a régi magyar nyelvben is, valamint a "csun" - fordulás szóösszetételből állt össze a karacsun szavunk. Tehát "kara csun" - a feketeség csúcsa, fordulója. A feketeség csúcsa és annak "átfordulása" után egyre nő a fény, a világosság ideje. A fény növekedésbe való átfor-

dulását, a majdan elérkező tavasz és megújulás reményét ünnepelték az Anyatermészetet tisztelő ősi hitvilágban.

Jézus születésének ünnepe csak a 4. században került december végére, előtte az ókori népek évezredek keresztül ekkor ünnepelték azt, hogy a leghosszabb éjszaka véget érésével újra hosszabbodni kezdtek a nappalok. A karácsony szó is a téli

napfordulót őrzi, de néhány magyar népszokás is ebben a csillagászati jelenségben gyökerezik. I. Gyula pápa 350-ben december 25-ét nyilvánította „Jézus születésének napjává”, így a kereszténység beemelte saját ünnepei közé az ősi szokást - a téli napforduló ünnepét is keresztény tartalommal töltötték fel. (Hasonló okokból lett például a tavasz ünnepéből húsvét, a nyári napfordulóból pedig Szent Iván éj.)

A karacsun- karácsony, olyan erősen gyökeredzett a magyar hagyományban, hogy a magyarság körében jóval később meghonosodott keresztény ünnepre "karácsony" (itt már Jézus születése) is ezt vetítették át. Szinte minden európai nyelvben a karácsony ünnepet Jézus Krisztus nevéből (pl. angol: christmas) vagy az Ő megszületéséből, a születni szóból (olasz: natale, spanyol: navidad illetve a szláv

nyelvekben pl. orosz: rozdesztvo is a születésre emlékeztet). Kivételt szinte csak a magyar képez (meg a román: craciun, ejtsd: kröcsun amely a magyar karácsony, esetleg egy hasonló alakú besenyő illetve kun szó átvétel).

Számos népszokás őrzi a téli napforduló emlékét, a magyar folklórban is találunk több ilyen. Az egyik legismertebb a karácsony másnapján tartott regölés, amivel az újévet köszöntik a legények és a házasemberek, akik házról házra járva kívánnak termékenységet és bőséget. Több vidéken szokás a kolompolás és az alakoskodás (állatbőrök viselése) is, ezekkel az ártó szellemeket űzik el. A betlehemezés is karácsonyi népszokás, amivel Jézus születését mesélik el, de néhány régi napfordulós ünnepben is találunk hasonló motívumokat: az ókori görögök ünnepén, a Lenaián is dramatizált formában adták elő Dionüszosz isten újjászületését, és az isten jelképeként egy kisdedet is felmutattak.

Ilyenkor viszik és röptetik a fiatal sólymokat, akik eddig borszemellenzőikkel, a sötétség rabjai voltak, most a fény forrása felé röppenhetnek, magukkal vive több ezer éves kultusz ismeretlen áldóimáit, amelyek a sámánok ajkáról elhangzottak. Ezt az ünnepet nevezte a pogány papság, a sámánok rendje kerecseny ünnepnek, mely a mai karácsonnyal időben is egybeesik.

A karácsony tehát az ősi hitvilág mélyértelmű és a sámánok által megáldott napmadarak ünnepe. Érthető tehát, ha tilalmazták a sólyom áldását, hiszen a kereszténység nem tudta saját képére és hasonlatosságára átformálni, mint annyi ősi pogány szokást. Az inkvizíció küzdelmét e téren ismerjük, pedig még a kereszténnyé vált magyarok papjai is találtak maguknak formulát, az ősi sámánáldások helyett.

Az év végéhez közeledve ünnepelje mindenki a fény újjászületését a saját hitvallása szerint!

Minden segítőnknek Boldog Új esztendő-t kívánunk!

Varga László

Madarakat gyógyítunk,

Csörög a telefon. Munkatársunk felveszi, jegyzetel, és egy salátává lapozott 20 oldalas listát forgat. Több száz név és cím van benne. Mentőhelyek, állatkertek, nemzeti parkok munkatársainak elérhetőségei és önkéntes madármentők. A nemzeti parkok közül többen azt kérték, hogy ne terheljük a dolgozóikat olyan madármentési feladatokkal, melyet az önkénteseink is el tudnak látni. Így őket csak végső esetben zavarjuk. Az önkéntes fogalmába bele tartozik, hogy önként és nem kötelezettségből segít, ha ráér és kedve, ideje, pénze, lehetősége van rá. Addig próbálkozunk, amíg találunk a közelben egy alkalmas és ráérő madármentőt, és összehozzuk a bejelentővel, akit igyekszünk rávenni, hogy fogja meg, és helyezze biztonságba a beteget, amíg a segítség megérkezik. Két emberünk egész nap diszpécserszolgálatot tart, az ügyeletes hazaviszi a telefont és éjszaka is fogadja hívásokat. Sokszor emiatt foglaltak a számaink, de mindig megtalálunk, vagy visszahívjuk a nem fogadott hívásokat.

Az ideai Covid korlátozások a tavalyihoz hasonlóan hátrányosan befolyásolták, de a betegszámot illetően nem érintették a madármentő munkát, hiszen áramutás, országúti balesetek, ablaknak repülések, mérgezések, és sajnos a

lelövések is folyamatosan történnek. Hátrányosan befolyásolták, mert az emberek a korlátozások idején nem mozogtak annyit, nem találtak meg annyi beteget, nem szállítottak be annyi, mint máskor. De a korlátozások feloldása után mindez megfordult, és a hozzánk került betegek száma a turistaforgalommal együtt jelentősen nőtt. Köszönhető ez az emberek több évtizedes érzékenyítésének, szemléletváltozásának, fokozott empátiájának, és társadalmi felelősségvállalásának. Jobban odafigyelnek, észreveszik és megtalálják a betegeket, így emelkedett a mentett madaraink száma a hortobágyi kórházban és mentőállomásainkon, telephelyeinken is. Újak is

lettek, volt amelyik elköltözött, volt, amelyik átalakult.

Új mentőállomásunk Gádoroson Orbán Tamás korábbi önkéntesünk, ez évben munkatársunk vezetésével működik. Ő az énekes kismadarak specialistája, különösen a nehezen életben tartható gyurgyalagok, sarlósfecskék és súlyosan legyengült fiatal, vagy nagyon beteg énekes madarak csodatevője. Áprilisban nemcsak az átalakult szentesi mentőállomásunk kismadaras feladatait vette át, hanem az egész országból hozzánk érkezett problémásabb kismadarakat is hozzá küldtük, melyek nem igényeltek már kórházi kezelést. Igen, a szentesi mentőállomásunk nem szűnt meg, hanem átalakult, hiszen ugyan azon a helyen a város önkormányzata által támogatott másik alapítvány működteti. Szakmai irányítását, felügyeletét április 17-ig láttuk el, addig a táblázatban szereplő mentett madarak a mi tevékenységünkhöz kötődtek, azt követően már nem. Az ottani tevékenység inkább populáris, főleg a gyerekek szemléletét formáló, inkább állatsimogató, mint gyógyító szakmai munka. Az ottani betegek ellátására nincs megfelelő szakember, sem határozott szándék, mivel egy másik, egyébként fontos társadalmi igényt teljesít. Ezért kérjük, hogy ha valaki orvosi ellátást, kórházi elhelyezést, műtétet igénylő, sérült, beteg madarat talál, akkor

ne oda, hanem kismadarak tekintetében Gádorosra, nagyobbak esetében Kunszenmártonra irányítsa, ahonnan szakszerű elsősegély nyújtást követően nyári szezonban heti három alkalommal körjárat szerűen, szükség esetén azonnali műtétre soron kívül szállítják önkénteseink a madarakat Hortobágyra.

Akiknek ez az önzetlen és költséges segítség köszönhető, a következőkben olvasható. Akik szabadidejükben nem csak órákat, hanem fél napokat, éjszakába nyúló 4-500 km-es utakat vállalnak, saját költségükön, vagy alkalmanként az üzemanyag árának

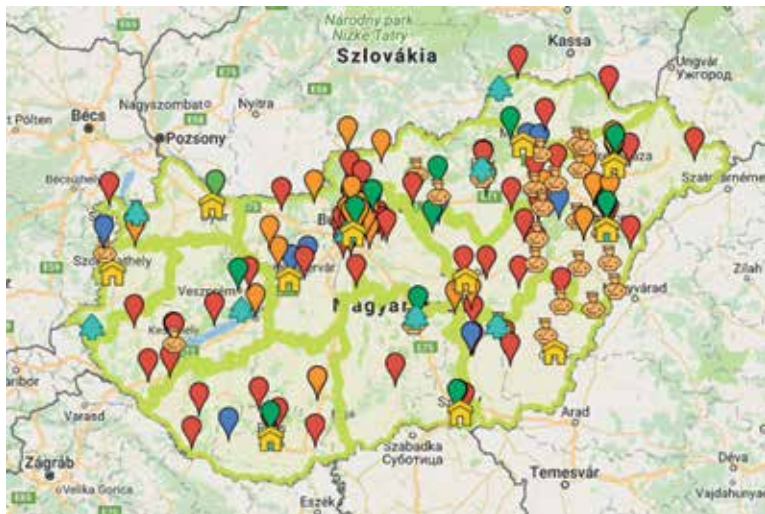

...egyre többet, egyre többen

térítésével, a madarat befogva, elsősegélyt nyújtva, menet közben a kismadarakat megtetve, éveken át, nem befáradva, szakszerűen és lelkesen:

Fülöp Miklós kunszentmártoni, és Udvardy István kiskunfélegyházi önkéntesünk a Dél-Alföldről Kunszentmárton – Gádoros – Szentés – Orosháza – Szeged – Kiskunfélegyháza – Baja – Szekszárd – Kecskemét – Hortobágy vonalon gyűjti össze és szállítja hozzánk a madarakat, köztük a Szekszárdra Kaposvárról érkezőket is. Ehhez kapcsolódik mostantól Kiskörös, és a jövő évtől Kiskunhalas is, ahol új mentőállomásaink épültek.

Ugyanígy szedi össze a rászoruló madarakat Nagy Attila nagyrabéi madármentő önkéntesünk, aki Budapest – Hatvan – Gyöngyös – Eger – Hortobágy vonalon az Észak – Alföldről és a Mátrából szállítja hozzánk a madarakat. A Bükk és Zempléni hegység, valamint az Aggteleki Nemzeti Park és Borsod sérültjeit Lehoczky Krisztián, a Mályi Természetvédelmi Egyesület elnöke hozza Hortobágyra műtétre. A Hajdúság és Bihar keleti régióiból Létavértes – Debrecen – Derecske Biharkeresztes – Berettyóújfalu – Földes – Füzesgyarmat – Hortobágy vonalon létavértesi önkéntesünk, Cucin János a beszélgető, Debrecenből és a környékéről Szűcs Edit önkéntesünk a Debreceni Madármentő Állomás vezetője a napi madárfuvarozó. Nyíregyháza és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területéről Nagygyörgy Anna önkéntesünk, nyíregyházi mentőállomásunk vezetője látja el és szállítja Hortobágyra a betegeket. Új, esztergomi mentőállomásunk környékéről, és onnan Budapestre

Csontos Kata esztergomi önkéntesünk a szállító. Budapesten telephelyeinket és mentőállomásainkat Szöllös Ádám önkéntesünk segíti fuvarral, Budapestről Hortobágyra Vandulek Csaba jár rendszeresen. Szigetszentmiklósról a főleg varjűfélékre specializálódott mentőállomás az év végére Kiskörösrre költözött, de megmarad a szigetszentmiklósi madárátvitel melyek Kiskörösrre szállítását Slamovics Zsuzsa mentőállomás vezető önkéntesünk intézi.

A közép-Dunántúlt együtt-

nizsáról Benedek Tamás önkéntesünk által mentett madarakat.

Hortobágy – Budapest – Tata – Komárom – Győr – Uraiújfalu – Sajtoskál vonalon a Madárkórház munkatársai és jómagam járunk. Ugyancsak a déldunántúli Dombóvár – Kaposvár – Bélavár vonalon is.

Így hetente háromszor egy-egy kocsirakomány madár érkezik az ország minden részéből.

Ehhez jön még a Hortobágy környéki és a Nemzeti Parkból folyamatosan beérkező madarak száma. Van mit gyógyítani. És lesz Karácsonykor, Szenteste és Szilveszterkor is, ahogy mindig is szokott lenni, mert akkor is dolgozunk.

Köszönjük mindezt nemcsak fenti szállításban és mentésben itt megnevezett önkénteseinknek, hanem madármentő hálózatunk további tagjainak, akiknek a honlapunkon található madármentő térképre kattintva megjelenő elérhetősége nyilvános. Ők vállalják, hogy hétvégén, ünnepnapokon, akár éjszaka is felveszik a telefont. De jóval többen, összesen mintegy háromszázan vannak, akik nem kérték telefonszámuk közlését, de mi elérjük őket, ha kell. Nélkülük mindez nem működne. Köszönjük nekik és mindazoknak, aki odafigyelnek a madarakra, etetik, védik, bejelentik, befogják, mentik a madarakat és 1%-kal, adományaikkal, önkéntes munkájukkal, a közösségi oldalakon megosztásaikkal, hozzászólásaikkal segítik, támogatják ezt a munkát.

Köszönjük, de leginkább köszönik a madarak is akik általuk visszakapták az életüket!

Boldog Karácsonyt mindenkinek!

Dr. Déri János

működő partnerünk, Székesfehérvár közelében a sukorói Vadmadárkórház látja el, hozzájuk küldjük a Tapolcáról Szigligetre költözött mentőállomásunk vezetője, Németh Andrea önkéntesünk és a Tapolca – Somlósztől – Veszprém vonalon működő Somlói Természetvédelem szervezet vezetője, Paizs Emeke önkéntesünk, valamint Nagyka-

mentőhelyeink mentett madarak száma

Hortobágyi Madárkórház	2289
Szentesi Mentőállomás	112
Gádos, Orbán Tamás	525
Szeged, Tabakovits Nikolett	20
Szeged, Kovács Anita	42
Kiskunfélegyháza, Udvardy István	23
Tiszaöldvár, Hajdú István	84
Törökszentmiklós, Csapó Ferenc	173
Nyíregyháza, dr. Kiss Csaba	175
Nyíregyháza, Nagygyörgy Anna	201
Debrecen, Columba Egyesület	87
Debreceni Mentőállomás, Szűcs Edit	153
Hajdúböszörmény, Kiss Julia	39
Eger, Kelemen Tamás	285
Nagyréde, Nagy Attila	52
Gödöllő, Oláh Timea	54
Aszód	12
Szigetszentmiklós, Slamovics Zsuzsa	142
Ecser, Bódis Gergely	102
Szentendre, Cseszlai Zsombor	26
Budakalász, Paulheim Rita	72
Budapest, Bíborné Veres Dorottya	121
Békés Viktória	4
Schweigert Anett	25
Dr. Patakfalvy Orsolya	19
Litkei Imre	50
Kökény László	11
Stefopoulou Erika	6
Rákosmenti mezőőrök	22
Papp Ágnes	40
Németh András	28
Koroknai Tamás	48
Sztrehárszky Lili	14
Szöllős Ádám	25
Diósd, dr. Tóth Klára	102
Szekszárd, Hága Krisztián	247
Kaposvár, Fehérvári Zita	115
Nagykanizsa, Benedek Tamás	61
Szigliget, Németh Andrea	4
Somlószőlős, Paizs Emese	14
Sajtoskál, Kovács Gábor	20
Esztergom, Csontos Kata	10

összesen: 5654

Mentőállomás Esztergomban

A Hortobágyi Madárkórház egy újabb önkéntes madármentő állomással bővült az őszi szezonban. A sokáig általunk lefedetlen Komárom-Esztergom megyében is sikerült egy önkéntes alapon működő madármentő állomást létrehozni Esztergomban. Az állomás 30 km-es körzetben ment sérült

madarakat. A szerveződés önkéntes alapú, melyet Csontos Katalin az esztergomi Balassa Bálint Gazdasági Technikum és Szakképző Iskola tanára és Ferenczi Petra a Bogáncs Kutya- és Kisállatotthon Alapítvány munkatársa látnak el főállásuk mellett. Ugyan az állomás frissen alakult, de már többször segítettek bajba jutott madarakon. A súlyosan sérült madarakat minél előbb eljuttatják hozzánk a Hortobágyi Madárkórházba. Az ilyen kisállomások hálózata országos szinten is megkönnyíti az állatok megmentését. Nemcsak az állatok megőrzése, hanem a kisebb problémák megoldására is van kapacitása a csoportnak. Az elmúlt időszakban hívták őket sérült galamb, héja, zöldike, karvaly, egerészölyv, vörös vércse, denevér és sün mentésére. A tavaszi tervek között szerepel egy kisebb röpdé kialakítása ahol a beteg madarak gyógyulhatnak a szabadon engedésükig. Minden bejelentést várnak az interneten nyilvánossá tett fórumokon.

Csontos Kata

Kiskőrösi mentőállomásunk

Kiskőrös Sivány dűlő tanya 33/1 címen, több hektáron 6 nagy és 3 kisebb röpdével várja a mentett madarakat, nem csak varjúféléket Slamovics Zsuzsa mentőállomás vezetője. Terveink szerint hiánypótló megoldásul a Kiskunsági Nemzeti Park természetvédelmi

mentőhelyeként is szolgál, tehermentesítve a Kecskeméti Vadasparkot, ugyanis a KNPI-nek nincs saját mentőhelye, sem más nagyobb mentőhely abban a térségben.

Várnai Zseni: Szeretni

Anya tanítsd szeretni gyermeked!
Első fogalma legyen
a szeretet
Mikor még bölcsőjét
Ringatod,
erről szóljon meséd
és dalod.

Hogy együtt nőjön ez az
érzelem
minden gyerekkel, minden
téreken,
s hogy mint tavasszal
a virágos ág,
úgy boruljon virágba
a világ,

közel és távol,
ahol ember él!

E szót röptse szárnyain
a szél,
szálljon a széles tengerek felett....
Anya tanítsd szeretni
Gyermeked!

Szárnytörött barna kánya

Szárnytöréssel érkezett hozzánk egy öreg barna kánya Tiszalúcról a nyáron. A többszörös kezelések után a tenyészröpdénkbe került, ahol a lábadozását tölti jelenleg. A tavaszi időszakban megpróbáljuk elvadítani, s ha minden jól megy a legközelebbi optimális költőhelyén, a Tisza-tónál szabadon tudjuk majd engedni.

A barna kánya a nagy folyók mentén elterülő ártéri puha- és keményfa ligeterdők jellegzetes fészkelő madara. Sajnos nem ismerjük a csökkenés és a megerősödés pontos okát sem. A faj megőrzéséhez nélkülözhetetlen a természetes ártéri erdők fenntartása. Mivel táplálékát elsősorban dögök, leggyakrabban a víz felszínén úszó dögihalak alkotják korábbi csökkenését valószínűleg az ezeken keresztül a szervezetükben felgyülemlett vegyszerek okozták. Ezek egy részéről köztudott, hogy a tojások termékenységét ronthatják, de sokszor a felnőtt példá-

nyok pusztulása is ennek köszönhető. Vonuló madár, a telet a Földközi-tenger mentén tölti, de eljuthat a trópusi Afrikába is.

Nálunk főleg az ártéri erdők fészkelője. Sokszor más fajok elhagyott fészket tatarozza ki, máskor maga építi meg azt. Fészke sokszor messziről felismerhető az abba behordott – gyakran színes – rongyokról, más hulladékról. Fészkalja 2-4 tojásból áll, a fiókák általában egy hónap alatt kelnek ki, és 40-50 napig tartózkodnak a fészkekben. A kányák táplálékának jelentős részét képezik a dögök. A legyengült halakat a víz felszínéről is összeszedi. Sok elgázolt állatot, ezek mellett madárfiókát, kisemlőst fogyaszt.

Hazai fészkelő-állománya 123 - 163 párra tehető (2008-2010) és stabilnak mondható (2000-2012). 2014-ben 144 pár jelenlétét sikerült kimutatni.

Varga László

2021 képekben

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 26 000 példányban.

Hirdetésefeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió (Veres Hajnalka) • ISSN 1788-456X

Megtalálható országsszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban és a budapesti METRO szerelvényeken.

